

PERIÒDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art. Montepios, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.^{rt} - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^r

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 cèntims

AVIS IMPORTANT

La Direcció d'aquet periòdich queda instal·lada desde avuy en lo carrer de Montaner, 112, 4.^{rt} 1.^a

NOSTRA OPINIÓ

Encara que humil, és imparcial: si no ilustra, no danya.

Altres ab menys mèrits y voluntat l'han exposada. Anem, donchs, nosaltres a ferho.

Fa uns quants dias que entre músichs no 's parla d'altra cosa. Es objecte d'acalorades discussions lo punt de vista ab que 's déu apreciar la situació anormal, violenta, en que 's troba 'l mestre Rodoreda respecte a que si té presentada ó si deu presentar la dimissió de 'l càrrech de Director de la Banda municipal d'aquesta ciutat.

Mòlts diuen (no sabem en qué apoyan son assert) que si no dimiteix lo dimitiran.

Tot és possible, sapigudas las fortas corrents dominants anti-rodoredistas.

Lo paper Rodoreda va a la baixa de una manera sensible, palpable.

No obstant, creyem que 'l Director de la Banda municipal ro té obligació material de dimitir.

Lo Sr. Rodoreda és lo suficientment delicat pèra no permètrer dobles y malévolas insinuacions en assumptos de índole que a l'honra artística referencia fassin, pèra deixarlas passar sens pèndrer resolta determinació.

Son nom, sa fama, tota una vida consagrada a l'art y pèra l'art, un sens fi de composicions incomparables per son mèrit, totas ellas aplaudidas y celebradas en concursos nacionals y extrangers;—honors y distincions que avaloran l'estandart de la banda, guanyats en honrosas lluytas de la inteligencia y de

innumerables treballs que desde la direcció ha fèt lo mestre Rodoreda,—l posan en lloch distint que 'l guardan de aquestas rastreras y miserables confabulacions nascudas a 'l escalf de la enveja ó de la enemistat.

No, no; 'l mestre Rodoreda no vè obligat a presentar la dimissió de son càrrech: las rahons mes amunt citadas apoyan nostra negativa.

Pero, en cambi, considerant que 'ls dignes professors de la mentada banda han sofert oposicions rigorosissimas, exercicis difícils proposats per respectable tribunal que ab sa inteligencia ha aquilatat los coneixements que en son instrument posseheix quiscún de sos examinats y que ells los han servit de base pèra sa proposició y admissió en la mateixa, creyem que 'l mestre Rodoreda deu presentar la dimissió de 'l càrrech que dintre la banda ocupa.

D'eix modo compliria ab son deber, deber sols de conciencia, deber exstrictament moral, imposat tan sols per la delicadesa y per sa honrosa manera de solucionar las cosas.

Y aquí, en tal situació y ab semblant acte, junt a la energia y virilitat de l'home íntegro, s'hi veuria la entera confiança de 'l consumat artista, de l'intelligent músich que, coneixedor de sas no vulgars condicions técnicas, no s'espanta de presentarse devant de respectable tribunal pèra posar de manifest, pèra ferlos palpables en variadas formas, los estudis fets per ell en la ciencia musical.

D'altra manera no resulta tan entera, tan simpática, la figura de 'l distint músich.

Tothom pòt créure's que 's or double 'l brill de sa inteligencia.

Aquesta és la opinió nostra.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Revista teatral

Tivoli.—*El Testarudo* ha passat pe 'ls cartells d'aquest teatro para jamás volver.

Segueix per ordre d'èxit, *Tortilla al ron*, que sos autors no van estar molt acertats en son treball.

Ni l'argument ni la manera de desenvol·larlo, se fan interessants.

La música té alguns números aixerrits; pero que no són suficients pera salvar un' obra.

La que val un poch més es la sarsuela, titulada *El domador de leones*.

Está escrita ab certa garbositat y desenvoltura que fa apreciable 'l treball de l' autor.

La música té números escrits ab frescura y elegancia, donant á conèixer son autor facilitat de concepció y originalitat en la forma.

Respecte l' execució, s'emportaren la palma la senyoreta Arana y 'l Sr. Moncayo.

La primera y última de las decoracions són de magnífich efecte.—FLORIDA.

Moratín (Gracia).—L' últim dissapte van posarse en escena las obras de 'l immortal Pitarrá *Lo timbal de 'l Bruch* y *Lo ret de la Sila*, en commemoració de 'l primer aniversari de 'l fundador de 'l Teatro Catalá. A 'l finalisar la funció, 's llegiren poesías de distingits literats catalans que foren molt aplaudidas, y coronaren lo busto de Frederich Soler, amenisant tan solemne acte la banda de la Casa de Caritat, que tocá una bonica marxa fúnebre. Lo públich, que fôu numerós, surtí molt satisfet d' aquesta funció.

L' endemá, diumenge, va posarse 'n escena 'l drama d' en Dicenta, *Juan José*, que va obtenir un desempenyo molt bò, distingintse 'l Sr. Martí, qui fôu molt aplaudit, y la Srta. Sala, que també agradá molt, y que hauria agradat més si á 'l declamar ho fés ab menos música, defecte imperdonable en obras com *Juan José*.

AMOR CONSTANT

Per mes que un autor ha dit
que ausencias portan olvit,
Mercè, no vulgas pas creure
la sentència d' eix autor:
fa tant temps que no 't puch veure
y no obstant no 'm puch distreure:
sempre 't porto igual amor.

Sempre 't tinch en la memoria:
tu ets la vida de ma gloria;
per tu eserich continuament:
á despit de 'l greu dolor
y á pesar de viure ausent,
sempre 't tinch a'l pensament,
sempre 't porto igual amor.

¿Cóm pôt ser que olvidar pugui
quí los raigs de tos ulls dugui
—que son font de ma alegria,—
com jo duch clavats a'l cor?
¡Oh! no ho cregas, no, ma aymia:
en tu penso nit y dia,
sempre 't porto igual amor.

Ta imatge per mí adorada
en ma pensa tinch grabada:
no la deixo un sol instant;
y, ausent de tu, en ma tristor
en tu penso mes galant,
mes fidel y mes constant:
sempre 't porto igual amor.

Per torments que s' inventessin,
per disgustos que 'm vinguessin
sempre igual ma idea fôra
tant en goig com en dolor,
que per mes que mon cor plora
no 't puch olvidar ni un' hora,
sempre 't porto igual amor.

Que olvit reporta la ausencia
tingaho si vól per creencia
y déixiho si vol sentat
algún ilustrat autor,
mentres jo de tu apartat
n' estich mes enamorat
y 't professo mes amor.

J. M. DURÁN.

Secció de Montepíos

EXPLICACIONES

I

La bona acullida que ha merescut lo projecte que vaig tenir la honra de presentar, primer á la Comissió de Directores y després á la Junta Directiva de la *Unión y defensa de los Montepíos*, projecte desenvol·lat en capítuls y articles, qual objectiu consisteix en la creació d' un organisme nou pera la defensa de tots los montes y per omplir deficiencias que cada un d' ells no pet atèndrer per separat, me decideix á publicar mas explicacions sobre 'l mateix, que considero utilíssimas avuy precisament que no és lluny la época de que se'n dongui compte á la Junta general de Directores y representants que forman la *Unió*.

No basta que ja la premsa diaria hagi dit alguna cosa de mon projecte de Estatuts, eloiant lo fi que m' ha guiat á 'l donarlo á conèixer: no basta que algunas associacions, adheridas ó no, estigan conformes ab son esperit y essencia y ab los medis de desenvol·lo que 's proposan: no basta que moltes personas enteradas de 'ls fonaments en que aquell descansa, 'l trobin acceptable y práctic. Es necessari que 's penetrin de sa conveniencia y oportunitat las associacions en general, y especialmt los representants d' aqueixas que figuran com associats de la *Unión y defensa de los Montepíos*; perque aquets són—á lo menos per ara—'ls indicats á discutirlo avans de que 's posi en planta.

A dits representants-associats de la *Unión* va dirigit, donchs, principalment aquet treball, y espero que no resultarà en va ferlo, per quant aixís podran compèndrer que 'l pensament meu no és un càstell de cartas y que respòn, si be de una manera imperfecta, á lo que pôt aspirar á obtenirse de la associació central que s' ha constituït fa poch ab general beneplácit.

Ja pensaba ans de presentar mon projecte per primera vegada, que la seva lectura causaria de cop certa estranyesa y casi diré estupefacció á algú.

Per desgracia, en las societats de socorro mútuo casi tot és antiquat, tot rutinari: és general lo desconeixement que 'ls directors y las Juntas tenen de 'l desenvol·lo y de las diversas formas y combinacions que 'l auxili germanívol revesteix en l' extranjer: alguns n' hi ha (no tots afortunadament) que no s' amohinan prou en donar la importancia deguda á la noble missió que la voluntat de 'ls germans ó socis los tenen confiada.

Per això és que 'l socorro mútuo está encallat com carro en mitj de 'l fanch, sense que la continua fundació de nous montepíos logri ferlo caminar, puig si be alguns de 'ls més moderns se surten de las antigas formas de caducas ordenansas, l' esfors particular d' aquestas arriba sols á sotregarlo, mes no á desencallar-lo de la fanguera.

Aqueix esperit de modernisació y d' adelanto ha penetrat en la Directiva de la *Unión y defensa*. No s' empro si hi logra majoria. A alcansarho dirigeixo aquestas ratllas, convensut de que a'l ferse càrrech de 'ls punts de apoyo de mos Estatuts, se penetrará (si no ho está suficientment), de que ja és hora de donar pás á tota classe de profitosas iniciativas, com t' manifestat la ponencia rutora de las Bases, y de conèixer que ab aquestas y 'l reglament actual no 's va en lloch y no 's fomentará la adhesió de gran número de associacions.

Fetas las manifestacions precedents y contant ab la benevolencia de 'l lector, dissapte comensarem á tractar lo fondo de aquest assumpto; ab lo qual considero correspondrer á la distinció de la germandat *El Amparo moderno* que m' ha honrat designantme com á associat-President de la mateixa en la *Unión y defensa*.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

A QUAALSEVOL DONA

Si no hi hagués un Déu castigador,
si ningú ho sapigués, videta meva,
lliure, sens tèmper, ¿posarias treva
à apagar-me ab un bes lo foch de 'l cor?

¿Oy que no?... Donchs, per mi ets tu tan pura
com home honrat lo criminal perdut
que no roba ni mata... quant li acut
que hi ha jutje sever y presó obscura.

E. MARTÍ GIOL.

¡Lo retrahiment!⁽¹⁾

Gracias á la bona fé d' uns quants exconcejals amichs de 'l Sr. Libori, cada vegada que 's fan eleccions, aquet obté d' ells los poders ó proposas que, com se sab, serveixen per' obtenir intervenció en los colegis electorals.

Lo Sr. Libori que té la mania de regalarlas a'ls pretendents ó concejal que titulantse republicá las hi demana, aquesta vegada y per no pérdrer la costum, va regalarlas á un tal Rebassa, senyor aixirit, caritatiu, protector de'ls amichs, industrial honrat y, sobre tot, republicá de buten.

Aixís ho deya 'l Sr. Libori per' ensalsar las bonas qualitats de 'l Sr. Rebassa.

Y entusiasmát, va ferli entrega de onze proposas generals ab las que 'l Sr. Rebassa fent cambis y mes cambis, va arribar á reunirne prop de quaranta dugas pe'l seu sol districte.

Això va dar á aquet senyor una intervenció grandiosa, tant, qu' ab dir que en la mesa que menos n' hi tenia li tocaban dos interventors, ja está dit tot.

—¡Hurra!—deya 'l Sr. Libori. —Ja tenim concejal á n' en Rebassa.

Tothom felicitaba á aquet senyor; que deya á tots los reunits á casa seva:

—Correligionaris meus, republicans com jo: accepto las vostras felicitacions. Quant sigui concejal conteu ab lo meu apoyó: á tu 't faré buró, á tu mosso de plassa, á tu celador, á vosté inspector d' *Anchancha*, á tu 'l lloch d' en Naudi, y á vos, Libori, us faré comandant de municipals de peu y de caball.

—Conti ab lo meu vot.

—Y ab lo meu, lo meu, lo meu... eu... eu... eu...—tothom li deya.

—Vots array, vots array,—responia en Rebassa:—foras busco... foras... interventors.

—Ja ho té,—deya 'l Sr. Libori.

—¡Oh sí! gracias á vos y al apoyó que 'm donan los vóstrs amichs, tinch tanta intervenció com los ministerials.

—Y això 'ls ferá por y vindrán á fer pactes; pero vosté no 's deixi enganyar.

—¿A mi enganyarme los monárquichs? Altra feyna hi há: no són prou aixirits per enganyarme.

—A mi tampoch m' enganyan. Miri,—deya 'l Sr. Libori,—de las proposas que he donat á vosté, aquet cop me 'n daban 800 duros.

¡Arril! 'ls vaig dir, monárquichs asquerosos, lluny d' aprop meu. Jo no 'm vench las foras de 'ls meus amichs exconcejals republicans com jo.

—Redeu,—deya 'n Rebassa, mireus; si 'm venian y m' oferian millons per las foras que tinch, en lloch de vendrèrmelas, lo que faria forá carregarlos de cops de punys, bofetadas y... ¡quí sab si tallaria 'l coll de 'l guapo que vingüés á oferirme'ls!

Y aixís dient s' acostaba 'l día de las eleccions. En Rebassa tenia ja en son poder las credencials de 'ls interventors que li corresponian.

Sols faltaba que 'ls ne fés entrega y 's tirés á la lluyta. Pero allò qu' ell diu: *L' hombra propona y Dios dispona*.

Lo cas és que dos pretendents á concejals van disposar que 'n Rebassa desistís de serho y que per lo tant no en-

tregués á 'ls seus interventors aquellas credencials que per tort y per dret sols ell n' eran los amos.

Jo no sé 'ls arguments que debian emplear aquells pretendents ó concejals per' fer desistir á n' en Rebassa de anar á la lluyta; lo que si vull créuer, que l' argumentació debia sèr molt sólida, quant ell no 'ls va carregat de bofetadas ni de cops de punys ni 'ls va tallar lo coll: per lo qual dedueixo que 'n Rebassa ó és molt viu ó molt trompa, puig la vigilia de las eleccions deya á los seus amichs:

—Republicans de 'l cor; me veig precisat á retirarme m' han jurat que si 'm presento m' agafaran á mi y á tots los que per mi treballan.

Jo no vull que per mi hi hagi victimas: me retiro honrosament.

—¿Y las nostres caedencials?—van dirli alguns interventors aixís com 'm malició.

—L' has he estripadas de rabia a' l véuer que quedaba vensut per los que tot ho poden y que á tort y á dret anaban per ferme perdrer unas eleccions que gracias á vosaltres y á 'l Sr. Libori ja las veyu guanyadas.

Y en lo día de las eleccions, en certs punts de 'l districte se llejían uns pasquins que deyan:

«Correligionarios: en virtud de que el partido republicano, al que pertenezco, ha obtenido por el retrahimiento, mis principios políticos me privan de tomar parte en las elecciones de hoy.

Por lo tanto me retiro dándolos las gracias por todos los trabajos que en pro mio habeis efectuado.—Rebasa.»

—Veus aquí lo que porta 'l retrahiment—deya 'l senyor Libori: Ara 'ns priva de tenir un Concejal que com á bon republicá, may s'hauria vengut á cap monárquich.

Y jo li dich: Mireus Libori, si en las próximas elecciones los vóstrs amichs vos donan las proposas, guardéuselas per vos, feuse los interventors y després. després feu com 'n Rebassa, aneu a' l retrahiment

P. X.

EPIGRAMA

—Vosté digui lo que vulgui;
pro que d' aquets llibres bons
ne fan pagar massa quartos,
és vritat.

—¡Ah! sí, senyor.

¡Tot justament á qui ho conta!
Si jo 'n faig...

—¿Vosté és autor?

Home, celebro moltíssim.

—No, senyó; sóch impressor.

MÁXIMAS

Quant envejem una cosa, sigui la que vulga, senyal que és bona.

L' home mes xerrayre, no ho és tant com la dona mes callada.

Es igual parlar de política ab donas, que tréuer aygua d' un pou ab una cistella.

Al que 't conti secrets de 'ls altres no n' hi confihis cap de teu.

Tots los principis són dificultosos: per 'xó molts no 'n tenen.

Fiansa vol dir desconfiansa.

Mes que la esperansa de 'l futur y que 'l goig de 'l present, és mes grat lo recort de 'l passat.

UN A. VENDRELLANCH.

(1) Publiquem aquest article per compláurer á un amich nostre. No sabem si ningú tindrà cúa de palla.

Saló de descans

—Compost l'original de *Nostra opinió*, hem sabut de un modo quasi cert que l'últim assumpte de la direcció de la banda municipal s'ha solucionat de la següent manera:

Lo mestre Nicolau, Director de la Escola Municipal de Música.

Y l'tan renombrat é intel·ligent mestre compositor don Ramón Roig, Director de la Banda.

Creyem que, com nosaltres, tot Barcelona aplaudirà la resolució presa per la Comissió de Governació de nostre Ajuntament.

Rebin tots, donchs, la nostra enhorabona.

—La llista de la companyia de'l teatro Principal de Olot, es la següent:

Primer actor y director D. Francisco Tressols; primera dama, Dª Concepció Ferrer; altre primer actor y director en sas funcions D. Fernando Bozzo; primer actor cómic, D. Vicens Daroqui. Actrius: Sras. Balestroni, Angelina; Busutil, Irene; Delhom, Dolores; Ferrer, Concepció; Más, Dolores; Simó, Dolores; Vázquez, Amparo. Per' papers especials, la nena Mercé Daroqui. Actors: Srs. Barbosa, Augusto; Bozzo, Fernando; Coll, Antón; Daroqui, Vicens; Ginestet, Emilio; Marcet, Francisco; Romeu, Jaume; Tressols, Francisco; Viñals, Joan. Apuntadors: Perramón, Joaquín; Giménez, Eduardo.

Lo repertori és escullit; pero 'ns appena que no hi figuren obres catalanas.

¿Es que pensan no representarne? Ho sentirian de debò.

—Algunes vegades 'ns hem ocupat de l'Ateneo Obrero, de Gracia, considerantlo com á associació utilíssima. Poch temps ha vam tributar elogi á la Exposició de plantes y flors que va celebrar per iniciativa de D. Joan Soler y Sánchez, digne professor de la classe de dibuix. Avuy també direm alguna cosa d'aqueix Centre de mestres, que acaba de tenir Junta General y renovar la Directiva. Pero 'ns n'ocuparem ab recansa, tota vegada que, segons sembla, las ideas d'alguns de la nova Junta no li permetrán seguir la senda de flors per hont anaba.

En efecte, hi ha disgust. ¿A què, sino, obeheix que apenas elejida la Directiva ja hi ha disensions? ¿Com és que no falta qui ha presentat ja la dimissió? ¿Es cert que s'retira de la Junta'l mentat Sr. Soler Sánchez, un de 'ls socis mes entusiastas? ¿Té fonament lo remor de que deixarà també'l càrrech de Professor de la classe de dibuix? Esperem que l'interessat, ó'l President Sr. Manubens, ó qui mes hi sàpiga, que mes hi digui.

No ho preguntem per tafferia nostra, sino porque'l públich de Gracia desitja saberho.

Calilacions

TARJETA

LLUIS SANTA-MARIA DE PELLOS-PESOL

Rosas.

Formar ab aquestas lletres lo títol de dos celebradas tragedias catalanas.

VICENS GIMÉNEZ.

GEROGLÍFICH

AL

III

TI

tot

AQK

VI

I

J. BALAGUER.

Imp. Pujol y C.^a, Tallers, 45.—Barcelona.

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M. Pous**, Freixuras, 6. **Sastreria de teatros**, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14.

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau 48.

Emillorables **anissats** de A. B. stard y f. s. (Santa Maria (Mal'orca), se venen en las principals botillerias y colmados.

Arxiu Central Lirich-d'amitich de **J. Gelabert**, Uria 5, 3.ª, 1.ª.

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~

Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con mármol, 6 sillas regilla, una mesa de noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona